

Sevmiştim

– KARAM-41 · 22 Kasım 2014

Diyorsun ki aşk nedir, hayatımda sen nemdin,
Huzur veren didarım, ömrümde bir tanemdin,
Ağlamaya korktuğum, kirpiğimde şebnemdin.
Ben ömrümü vermiştim, sınırsız hem nedensiz,
Gittin ettin derbeder, bu mecnun neyler sensiz.

Sol yanımda yatardın, misk kokular saçardın,
Beyaz zambak gibiydin, sevdiğimde açardın,
Gölgen olur izlerdim, hep naz yapar kaçardın.
Canım senin demiştim, koşulsuz ve nedensiz,
Sevmeyerek öldürdün, aşk yetimdir bedensiz.

Gonca açan çiçektim, şimdi solan bir gülüm,
Sevdan içimde hardı, söndüm inan ki külüm,
İşte sayende bittim. Bu mu senden ödülüm?
Oysaki çok sevmiştim, ihtimamla nedensiz,
Aşk sayfamı kapattın, sözlerin kırgın densiz.

Hayalimde didemdin, düşlerimde gecemdin,
Mehtabımda yıldızdın, kalbimdeki ecemdin,
Yüreğimde hoş seda, dudağımda hecemdin.
Bendim bağrıma seren, özleyerek nedensiz,
Demek artık usandın, mesut olursun bensiz.

Madem yaktın kalbimi, harlanmış közlerinle,
Giderken bakma bari, nemlenmiş gözlerinle,
Daha çok bedbaht etme, hoşça kal sözlerinle.
Bir zamanlar sevmiştim, canım gibi nedensiz,
İnan sana mecburdum, bu aşk bitti neden siz.